

नवसादरं पारदाचतुर्थीप्रमिति सङ्केतः । गङ्गं  
साम्भरिलोका इति भाषा । श्रेष्ठं स्वयम् ।  
इत्याद्युर्वेदप्रकाशः ॥ ( तथा च ।

“पिष्टं पांशुपटु प्रगाढममलं वज्रमना नैकशः  
सूतं धातुगतं खटीकवलितं तत्संपुटे रोधयेत् ॥  
अन्तस्तत्त्ववत्तस्य च तले प्रज्वाला वङ्गं

हठात्

घसं ग्राह्य मधेन्द्रकुन्धघवलं भस्मोपरिस्थं शनैः ॥  
तद्वत्त्वहितं लवङ्गसहितं प्रातः प्रयुक्तं भजेत् ।  
ऊर्ध्वं रेचयति द्वियाममसक्तं पेयं जलं शीतलम् ॥  
एतद्वन्ति च वत्सरावधि विधं धान्वासिकं

मासिकम् ।

शैलोत्थं गरलं न्यगेन्द्रकुटिलोद्भुतं च ताला-  
लिकम् ॥”

इति सुधानिधिरसः ॥ \* ॥ रसपूर्वरमिति रस-  
मञ्जरी कारः । श्वेतभस्म इति चन्द्रिका । इति  
वेद्यकरसेन्द्रसारसंघे जारणमारणाधिकारे ॥  
रसकेशरं, क्ली, कर्पूरम् । इति हारावली ॥  
( कर्पूरशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥ )

रसगन्धं, क्ली, वोलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसगन्धः, पुं, गन्धरसः । यथा,—

“रसगन्धो गन्धरसो गान्धारं सखिवह्नयम् ॥”

इति त्रिकाश्वशेषः ॥

रसगन्धकः, पुं, ( रसगन्ध + खार्थं कन् । ) गन्ध-  
रसः । इति शब्दचन्द्रिका । गन्धकः । इति  
राजनिर्घण्टः ॥

रसगन्धं, क्ली, रसाञ्जनम् । इत्यमरः ॥ ( तत्पर्यायो  
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

“रसाञ्जनन्तास्यंशेन रसगन्धं च तार्क्ष्यजम् ॥” )

हिङ्गुलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसजः, पुं, ( रसं रसस्य दोषावहृष्टं हन्तीति ।  
हन + टक् । ) टङ्कणः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसजं, क्ली, ( रसाञ्जायते इति । जन् + ङः । )  
रक्तम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

रसजः, पुं, ( रसाञ्जातः । जन् + ङः । ) गुडः ।  
इति राजनिर्घण्टः ॥ ( यथा, मनुः ॥ १११॥ ४४ ।

“अन्नाद्यजानां सत्त्वानां रसजानाञ्च सर्वेषां ॥” )

मद्यकीटः । इति हेमचन्द्रः ॥ ( रसजाते, जि ।  
यथा,—

“रसजं पुरुषं विद्याद्वज्रं रक्षेत् प्रयत्नतः ।

अन्नात् पानाच्च मतिमानाचाराद्याप्यतन्त्रितः ॥”  
इति सुमुनि स्रजस्थाने चतुर्होत्रेऽध्याये ॥ )

रसजा, क्ली, ( रसं जानातीति । ज्ञा + कः । टाप् । )  
जिह्वा । इत्यमरः ॥ ( गङ्गा । इति काशीखण्डे ।

२६ । १४६ । ) रसवेत्तरि, जि ॥ ( यथा, रघौ ।

२ । ३६ ।

“यो हेमकुम्भकाननिःसृतानां

स्कन्दस्य मातुः पयसां रसजः ॥” )

रसज्येष्ठः, पुं, ( रसं पुं ज्येष्ठः । ) मधुररसः । इति  
हेमचन्द्रः ॥ शङ्करारसश्च ॥

रसतेजः, [ सु ] क्ली, ( रसात् रसजस्य वा तेजो  
यस्य । ) रक्तम् । इति हेमचन्द्रः ॥

रसदालिका, क्ली, ( रसं दालयति इति । दल +  
णिच् + क्तुल् । टाप् अत इत्वम् । ) पुष्पकैचुः ।  
इति राजनिर्घण्टः ॥

रसद्रावी, [ न् ] पुं, ( रसं द्रावयतीति । द्र +  
णिच् + णिनि । ) मधुरजम्बीरः । इति राज-  
निर्घण्टः ॥

रसधातुः, पुं, ( रसात्मको धातुः । ) पारदः । इति  
राजनिर्घण्टः ॥ ( अस्य पर्यायादिर्ध्या,—

“रसायनाधिभिर्लोकैः पारदो रस्यते यतः ।

ततो रस इति प्रोक्तः स च धातुरपि स्मृतः ॥

पारदो रसधातुश्च रसेन्द्रश्च महारसः ।

चपलः शिववीर्यश्च रसः सूतः शिवाक्यः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ )

रसधेनुः, क्ली, ( रसकल्पिता धेनुः । ) दानार्थ-  
चुरसनिमित्तधेनुः । यथा,—

होतोवाच ।

“रसधेनुं महाराज कथयामि समासतः ।

अनुलिभे महीपट्टे कृष्णाजिनकुशाक्षरे ॥

रसस्य तु घटं राजन् संपूर्णमैश्वर्यस्य च ।

तद्वत् सङ्कल्पयेत् प्राज्ञश्चतुर्थांशेन वत्सकम् ॥

इक्षुदण्डमयाः पादा रजतचुरसंयुताः ।

सुवर्णशृङ्गाभरणां वस्त्रपुष्पां दृढस्तनीम् ॥

पुष्पकम्बलसंयुक्तां शर्करासुखजिह्विकाम् ।

दन्ताः फलमयास्तस्याः पृष्ठतान्त्रय्यं शुभांम् ॥

पुष्परोमान् राजेन्द्र सुक्ताफलकृतेच्छयाम् ।

सप्तभ्रीहिसमायुक्तां चतुर्दिक्षु च दीपिकाम् ॥

सर्वोपस्करसंयुक्तां सर्वगन्धादिवासिताम् ।

चत्वारि तिलपात्राणि चतुर्दिक्षु निवेशयेत् ॥

ब्रह्मणे वेदविदुषे ओजियायाहितामये ।

पुराणज्ञे विश्वेशे साधुवृत्ताय धीमते ॥

तादृशाय प्रदातव्या रसधेनुः कटभिने ।

सर्वलक्ष्ययुक्ताय ओजियाय कुटुम्बिने ॥

रसधेनुः प्रदातव्या सर्वकामेण निवृद्धा ।

दाता स्वर्गमवाप्नोति सर्वपातकवर्जितः ॥

दाता च ग्राहको वाथ एककालमभोजनः ।

सोमपानफलं तस्य सर्वकृतुफलं लभेत् ॥

दीयमानान् पश्यन्ति ते यान्ति परमां गतिम् ।

धेनुश्च पूजयित्वाये गन्धपुष्पादिभिः ॥

पूर्वोक्तेरेव मन्त्रेण तत्तत् प्राथयेत् सुधीः ।

प्राथेनापूर्वकं भक्ष्या द्विजाग्र्याय निवेदयेत् ॥

इष्टं पूर्वां परांश्चैव आत्मानश्चैकविंशकम् ।

प्रापयेत् परमं स्थानं स्वर्गान्नावर्तते पुनः ॥

यथा ते कथिता राजन् रसधेनुरनुत्तमा ।

ददस्व च महाराज परं स्थानमवाप्नुहि ॥

य इदं पठते निवृत्तं शृणुयादथ भक्तितः ।

सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥”

इत्यादि वाराहपुराणे श्वेतोपाख्याने रसधेनु-  
माहात्म्यं समाप्तम् ॥

रसनं, क्ली, ( रस + भावे क्युट् । ) खादनम् ।  
ध्वनिः । इति मेदिनी ॥ ( यथा, ढहृतुसंहिता-  
याम् । ४६ । ८८ ।

“कथोद्गर्जनवैद्यं रसनं द्रव्यं चिते ॥” )

रसनं, क्ली, ( रस्यते रसयत्यनेन वा । रस +  
करणे क्युट् । ) जिह्वा । इति मेदिनी ॥ सा च  
जलेन्द्रियम् । यथा,—

“नित्यतादि प्रथमवत् किन्तु देहमयीनिजम् ।

इन्द्रियं रसनं सिन्धुहिमादिविषयो मतः ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

“प्रथमवदिति पृथिव्या इवेत्यर्थः । तथा हि जलं  
द्विविधं नित्यमनित्यम् । परमानुरूपं नित्यं

द्राव्यकादिकं सर्वमनित्यम् । अवयवसमवेतञ्च-  
नित्यजनमपि त्रिविधम् । शरीरेन्द्रियविषय-

भेदात् । किन्तु पृथिवीतोययोर्वि विशेषतमाह  
किन्त्विति । अयोनिजमेवेत्यर्थः । जलीयं शरीरं

अयोनिजं वरुणलोके प्रविष्टमिति । इन्द्रियं  
रसनं जलीयम् । तथा हि रसनं जलीयं

गन्धाद्यञ्जकाले सति रसयञ्जकत्वात् । शक्तु-  
रसाभियञ्जकोदकवत् । रसनासन्निकर्षं यमि-

चारवारणाय ब्रह्मलं जेतौ देयम् । विषयं  
दर्शयति सिन्धुहिमादिरिति । सिन्धुः समुद्रः

हिमं तुषारः । आदिना सस्त्रिंशत्वारककारादिः  
सर्वो ग्राह्यः ॥” इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥

रसना, क्ली, ( रस + युच् । टाप् च । ) जिह्वा ।  
इत्यमरः ॥ ( यथा, भागवते । ६ । ४ । १६ ।

“प्राणश्च तत्पादरोजसोरभे

श्रीमन्तुलस्या रसनां तदपि ते ॥” )

तस्याः शुभजक्षयं यथा,—

“तीक्ष्णा दंष्ट्राः समाः श्रेष्ठा जिह्वा रक्ता समा-  
शुभा ।

अक्ष्णा दीर्घा च विज्ञेया तासुः श्वेतो धनक्षये ॥”  
इति भावकृ ६६ अध्यायः ॥

न्यायमते रसनेन्द्रियग्राह्यो रसो रसत्वाद-  
सहितः । यथा,—

“रसस्तु रसनाग्राह्यो मधुरादिरनेकधा ।

सहकारी रसज्ञाया नित्यतादि च पूर्ववत् ॥

प्राणस्य गोचरो गन्धो गन्धत्वादिरपि स्मृतः ।

तथा रसो रसज्ञायास्तथा शब्दोऽपि च श्रुतेः ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

“तथारस इति रसत्वादिसहित इत्यर्थः ॥” इति  
सिद्धान्तसुक्तावली ॥ \* ॥ राक्षा । इति मेदिनी ॥

( अस्याः पर्यायो यथा,—

“राक्षा युक्तं रसा रस्या सुवहा रसना रसा ।

रसापार्थं च सुरसा सुगन्धा श्रेयसो तथा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ )

गन्धभद्रा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ काशी । इति  
हेमचन्द्रः ॥ ( यथा, रघौ । ७ । १० ।

“कस्याश्चिदासीद्रसना तदानीं

अङ्गुष्ठमालापितस्रजशेषा ॥” )

रज्जुः । इति संचिप्रसारोणादिरिति ॥

रसनाथः, पुं, ( रसानां नाथः श्रेष्ठ इत्यर्थः । )  
पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसनायकः, पुं, ( रसानां नायकः नेता रसायन-  
विद्याविष्कारकत्वादस्य तथात्वम् । ) शिवः ।  
इति शब्दरत्नावली ॥